

"אל תסרסו את בני!"

עלידי התובעת שלומית אריאל, ואשר עליו נידון לתשע שנות מאסר. הוא מיסמך מפחית. בוזגלו השתחרר מבית הסוהר אחרי ארבע שנות מאסר, בחור דש מאי 1984. בחודש אוגוסט באותה

אני תמיד רציתי שהוא יקבל טיפול. הייתי שואלת אותו: כני, מה יש לך? למה אתה עושה את זה? אבל הוא אף פעם לא ענה לי, רק היה משפיל את ראשו ובוכה.

אנא מר אבשלום, אני מבי אפילו אם זה יעלה לי בחיים שלי. לא איכפת לי. אני מוכן להתווסף על הכל, העיקר להתפטר מהמחלה הזאת! אני מוכן לוותר על יחסיי עם נשים, העיקר שאני אהיה בריא — וזה הדבר החשוב לי מכל. להיות כמו כל אדם אחר, כמו כולם, בלי להיות מסוכן לאיש. כך כתב אלי בוזגלו מבית הכלא לסניגורו, עורך־הדין אבשלום שיינפלד.

בוזגלו (36) בילה שנים רבות בכלא בגלל עבירות־מין שונות, שביצע מאז נעדרתו. כבר בגיל 15 נעצר ונידון כבית־משפט לנוער על קיום יחסים עם ילד. בגיל 16 נידון על מעשה מגונה. בשנת 1980 נידון בבית־המשפט המחוזי בתל־אביב על־ידי השופט ויקטוריה אוסטובסקי־כהן לשש שנות מאסר. ארבע מהן בפועל, על מעשי־סרוס בקטינים.

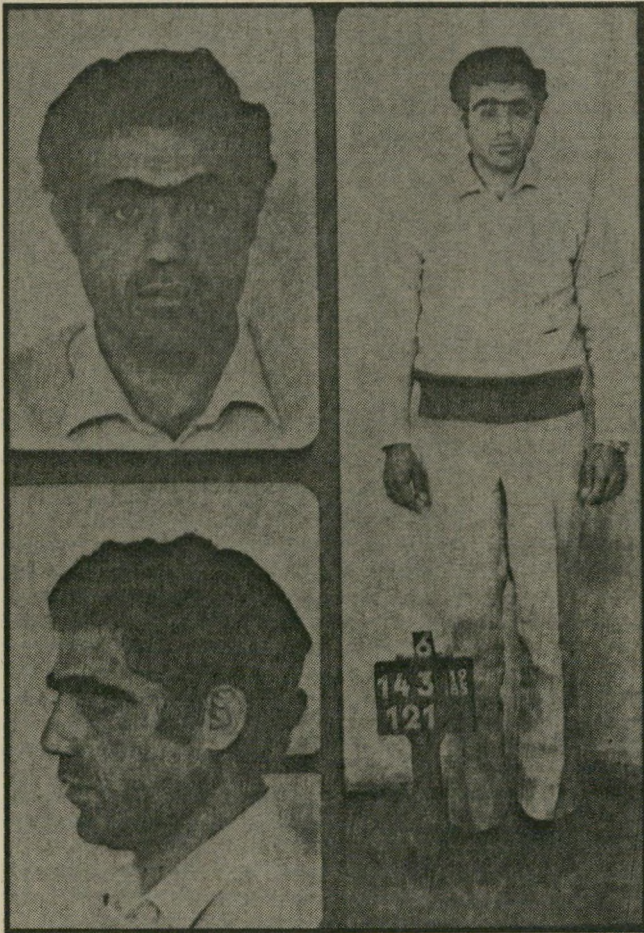
ומן קצר אחרי שהשתחרר ממאסר זה, נתפס בוזגלו שוב בגלל עבירות־מין בילדים וילדות, ונידון למאסר של תשע שנים.

אמו של בוזגלו, שבה, סיפרה ל העולם הזה על בנה:

כואב לי מאוד, אני לא יכולה לדבר עליו בכלל. הוא הבן הכי גדול שלי והכי טוב אליי מכל הילדים. יש לו ידיים של זהב. הוא לא פושע, הוא לא רצה ולא גנב. למה קוראים לו כערי תונים עברייני?

עלינו לארץ ממארוקו כאשר אלי היה בן שנתיים, הוא הבן הבכור, ויש לו שבע אחיות ושני אחים. הוא למד בבית־הספר הרתי ניר־עציון, ואחרי־כך לא רצה להמשיך בלימודים. הוא התחיל לעבוד בתרסיס וויטרינות.

ידיעתי על הבעיות שלו, וכבר בגיל 18, לפני שהלך לצבא, לקחתי אותו לבתי־חולים. הייתי איתו כבילינסון, איכילוב ושלוותה. ברקו אותו ועשו

נורא לילדים קטנים. אני בעד צדק", אומרת אמו של בוזגלו.

רופאים רבים ברקו את בוזגלו. כולם החליטו כי אינו חולה במחלת־נפש. הוא סובל מבעיות אמוציונאליות, הן קשורות בעיקר לדמותו הגברית, הרופאים המליצו על טיפול תרופתי ומעקב.

"ברבים בעלמא" הכריזה על המלצות אלה השופטת ויקטוריה אוסטובסקי־כהן, "הטיפולים הללו לא עזרו לו בעבר, וממילא אין דרך לחייבו לעבור טיפולים כאלה ולדאוג שיבצע אותם... משנת 1968 גילו בתי־המישפט רחמים כלפיו, וקיוו לטיפול מתאים. עשר שנים הוא גורם נזק לילדים קטנים."

על 15 העבירות הנוספות נידון בוזגלו לתשע שנות־מאסר. כשהוא שמע את העונש של תשע שנות־מאסר, הוא צעק צעקה נוראה. כשהוא ייצא מבית־הסוהר, הוא כבר יהיה בן יותר מ־40, אומרת אמו.

סניגורו של בוזגלו, עורך־הדין שיינפלד, עירער על חומרת העונש לבית־המשפט העליון, אבל היתה לו גם בקשה נוספת. בשם שולחו, ביקש עורך־הדין כי בית־המשפט יאפשר לבוזגלו לעבור ניתוח של סרוס, כדי שיתגבר בדרך זו על יצרה־המין החזק שלו, ויהיה אדם נורמאלי ובלתי־מסוכן לחברה.

במתורה לניתוח זה ביקש בוזגלו את שיחורו מבית־הסוהר.

בקשתו של בוזגלו מעוררת בעיות מישפטיות ומוסריות קשות. בית־ה

בות מעל תיבות־הדואר. הוא משך ארבע תה וכלא אותה בשורות של המיק"ל, הילדה צעקה ואו התיר לה לברוח. אחרי שבועיים. בשעות אחר־הצהריים, ביקש מילד בן 12 לקרוא עבורו את שמות הריירים מתיבות־הדואר. הוא משך את הילד למיק"ל, הוציא את איבר־מינו והורה לילד לאונן לו. הוא הורה לקטין להתפשט, וכאשר זה סירב ובכה, התיר לו ללכת.

אחרי שלושה ימים חזר בוזגלו על תרגיל תיבות־הדואר. הפעם היתה הן קורבן ילדה בת 7. הוא משך אותה למיק"ל, סגר את הדלת, הוציא את איבר־מינו והורה לה להתפשט. כאשר צעקה, נתן לה לברוח.

באותו היום עצמו עצר ברחוב ילדה נוספת. בת 12, והוציא מולה את איבר־מינו.

העבירות הבאות בוצעו אחרי חודש ימים. בוזגלו תפס קטין בן 7 וביקש ממנו לקרוא מתיבות־הדואר. הוא הושיב את הקטין על ברכיו, והילד החל בוכה. בוזגלו סתם את פיו ונגע בישבנו, ואחר כך הכריח את הילד לאונן לו. כבר למחרת אונן לפני ילדה בחדר־מדרגות.

בינואר 1985 עשה בוזגלו את העבירה היחידה הכרוכה בקשירת־ידיים. הוא תפס בחדר־מדרגות ילד בן 7, משך אותו למיק"ל, קשר את ידיו בברזלים, הפשיט את מיכנסיו, נגע בו ואונן. כאשר בכה הילד, התיר לו ללכת.

כעבור שבוע עשה בוזגלו מעשה־סרוס בילד בן 6.

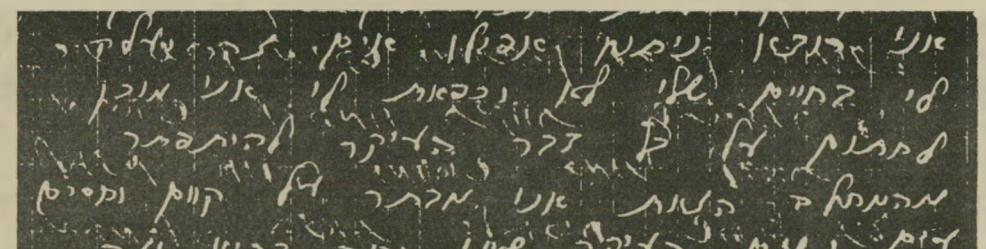
אלי בוזגלו, שנידון לתשע שנות־מאסר על עבירות־מין חמורות, מבקש שיסרסו אותו. מישפחתו מתנגדת

מישפט העליון רחה את המשך המישפט, עד שנציגת הפרקליטות תביא בפניו חומר בדבר השפעת סרוס על עברייני־מין ומידע על הנעשה בתחום זה בעולם.

אפילו אם תירו השופטים לבוזגלו לעבור ניתוח של סרוס, ספק רב אם ייצא רופא שיהיה מוכן לבצע ניתוח כזה. מה גם שהשפעתו של ניתוח כזה שנויה במחלוקת.

ניתוח של סרוס אומנם מפסיק את הרחף המיני של הגבר, אולם אינו מפיע על רחפי האלימות. ולכן יתכן מאוד שהעברייני המסורס ינתב את מירצו לאפיקים פליליים אחרים. חבר־הכנסת אוריאל לין המליץ על ניתוח־סרוס לעברייני־מין בישראל. לין מציע זאת כעונש־חובה, שיוטל על־ידי בית־המשפט. אם אומנם תכניס מדינת־ישראל לספר חוקיה עונש גופני כזה, תמנה גם רופא שיבצע את העונש — בדיוק כפי שעונש־מוות מחייב מינויו של תליין.

(המשך בעמוד 29)

באותו היום עצמו תפס ילדה בת 5 שהיתה בדרכה לגן, משך אותה למיק"ל ואונן בנוכחותה. בכך לא הסתיימו העבירות שביצע באותו יום. הוא תפס ילדה בת 11, משך אותה למיק"ל, ליקק את ישבנה ואיבר־מינה, התחכך בה ובא על סרפוקו.

15 מעשים מסוג זה ביצע בוזגלו כמשך ארבעה חודשים.

כאף אחד מהמישפחות של הילדים לא בא אלינו הביתה. הם התלוננו במיטרה. אני מבינה אותם, זה דבר

שנה פגש ילד בן 8 בתחת־תיקווה, וביקש ממנו לעזור לו לאתר כתובת. הוא משך את הילד למיק"ל, פרש שטיח שהיה איתו, הפשיט את הילד ועשה בו מעשה מגונה.

שבוע אחר כך פגש ברחוב ילדה בת 11. הוא שאל אותה על כתובת מסוימת, ואז הוציא את איבר־מינו והיא ברחת.

אחרי שבוע, בשעות־הצהריים, פגש ילדה בת 8. הוא שאל אותה אם היא יודעת לקרוא, וכאשר ענתה בחיוב ביקש ממנה לקרוא עבורו את הכתו

כאשר היה המישפט הקודם שלו, ביקשתי מהשופט שיתנו לו טיפול, שיעזרו לו. אבל הוא לא קיבל שום דבר. נתנו לו כדורי־הרגעה, אבל הם לא משפיעים עליו. רק כעת, במאסר הזה, התחילו לתת לו כדורים שעוזרים לו.

אנחנו יודעים שהוא מבקש שיעשו לו ניתוח. זה נראה לנו נורא. דיברנו על זה במישפחה, גם האחיות שלו מתנגדות. למה שיעשו את זה לגברי?

עד כאן דיברו האם.
כתבי־האישום שהוגש נגד בוזגלו

לו צילומים, ואמרו לי שיש לו פגיעה מוחית.

בגיל 18 הוא התגייס לצבא, ושוחרר אחרי חצי שנה. אבל הוא עדיין משרת במילואים. גם כיום, כאשר הוא יושב בבית־הסוהר, מגיעים עבורו צווי־קריאה אה הביתה.

בגיל 19 הוא פגש בחורה והתאהב בה. אנחנו לא חשבנו שהיא מתאימה לו, וגם לא רצינו שיתחתן כל־כך צעיר. אבל הם התחתנו, ויש להם ארבעה ילדים נחמדים. כאשר היה לו המישפט הקודם, והוא נידון לארבע שנות מאסר, אשתו התגרשה ממנו.

ילדים במיקלט

ל פני חודשיים היה לבן שלו כר מיצווה. ביקשנו משרות בתי־הסדר הר לתת לו חופשה, כדי שיוכל להיות נוכח בכריה־מיצווה. אבל הם הודיעו לנו שהם מוכנים לשלוח אותו רק באויקים. לא רצינו לעשות לילדים שלו בושות כאלה, אז ויתרנו.